In memoriam - Jan Meijboom

Donderdagmorgen bereikte mij het trieste bericht dat Jan Meijboom is overleden. Hij is 86 jaar geworden. Direct laat ik, zoals een ieder mens veelal doet mijn gedachten gaan, herinneringen haal ik op, wat je hebt meegemaakt en vooral; wat je bindt.

Wat betreft Jan is dat voor mij duidelijk. Voor mij was het namelijk ome Jan. Het Meijboom'n bloed stroomt ook door mijn aderen en als je het over verbinding heb dan was dat een hele belangrijke. Naast de familiaire band was daar ook het voetbal. De vereniging waar je onderdeel van was. Het hebben van zo'n verbinding is anno nu nog steeds belangrijk. In het verenigingsleven was Jan echt op zijn plek. Hij genoot zichtbaar van alles dat een vereniging een vereniging maakt. Het voetbalspelletje zelf, met je maten trainen, voetballen, in de kantine en het vrijwilligerswerk. Jan was van een generatie vakmensen, kartrekkers en vooral, niet lullen maar poetsen. Praten is leuk maar er moet ook gewerkt worden.

19 september 1979 was voor Jan een avond van verrassing en trots. Trots dat de vereniging het voor elkaar heeft gekregen om het clubhuis te herbouwen na de brand in 1978. En de verrassing ontstond toen voorzitter Henk Meijboom het woord nam. Jan werd die avond, vanwege zijn bijzondere verdiensten benoemd als erelid. Naast Jan werd ook Joop van der Kuil benoemd als erelid en Teunis Schalekamp als erevoorzitter. Jan deed het gewoon vanuit zijn hart en liefde voor de vereniging. Hij deed het niet om deze titel te ontvangen maar het maakte hem wel trots.

Wat ik mij ook weet te herinneren is dat Jan op dinsdagavond veel op de vereniging was om klusjes te doen. Het was in de tijd dat Theo den Arend terreinchef was. Dan stond die enorme bus van Troost op het terrein en werd er gewerkt, gelachen en een bakkie gedaan. Zo was Jan was in die tijd de enige bij de club die aluminium kon lassen. Een speciaal klusje dus wanneer er een doel kapot was. En zo waren er nog veel meer zaken waar Jan zijn hand niet voor omdraaide.

Waar het om het voetballen ging stond Jan in het doel. Een echte keeper. Mooie gele keeperstrui, soms een pet/klep tegen de zon! Ik herinner mij dat heel goed. Als jong ventje was ik altijd op het veld te vinden en wanneer Jan zijn team aan het voetballen was ging ik altijd langs. Achter het doel, einde veld 3 kon je altijd heerlijk in het grote net liggen.

Jan was van de generatie voetballers van Henk den Uijl, Cees van Gool, Maarten Noordzij, Jaap Molendijk, Cees 't Hart, Joop Hollaar, Reijer van Wijk, Jaap de Jong en….Krijn van der Steen. Krijn en Jan waren altijd samen. Naast het samen voetballen heeft 'het samen naar de voetbal' een andere betekenis gekregen. Het is niet in uren uit te drukken maar wat hebben Jan en Krijn ontiegelijk veel uren doorgebracht bij de voetbal. Daarbij ging het niet alleen om de wedstrijden op 'De Madroel' of 'De Loswal'. Samen gingen ze ook naar Sparta.

Nadat Krijn, Jan een keertje had meegenomen naar een thuiswedstrijd van Sparta werd het bezoeken van de thuiswedstrijden van Sparta ook een vast ritueel. Dat hebben zij echt ontzettend lang gedaan totdat het eigenlijk lichamelijk niet meer kon.

Eind jaren tachtig was Jan samen met Jan Sparenberg jeugdleider van enkele juniorenteams. Zo begeleide zij onder andere de C en B elftallen. En met succes! Het duo Jan & Jan stond er binnen de jeugdafdeling zeer goed op. De elftallen die zij begeleide speelde zeer gedisciplineerd en met respect.

Tot zolang het ging kwam Jan graag op zaterdagmiddag naar de kantine. Wat is er nou leuker om samen met je maten, o.a. Krijn van der Steen, Jan Bijl, Bertus Meijboom, Ad Berkhout, Leen 't Hart, Joop Hollaar, Piet Bijl gezellig een 'frisje' te doen. Het zijn van die momenten die vanaf nu niet meer hetzelfde zijn.

Dat Jan genoot van zijn gezin was duidelijk. Hij kon er vol trots over spreken. Dat zag je in zijn ogen, zijn blik. Ogen verguld met blijdschap, rijkdom van wat hij mee heeft gemaakt en meemaakte. Wat betreft de gezondheid had hij het de laatste jaren en vooral vanaf het voorjaar best zwaar. Niet meer alles kunnen doen, het afhankelijk zijn dat was niet makkelijk. Jan heeft nu rust en is thuis!

Namens de vereniging gedenken wij Jan Meijboom, echtgenoot, vader, schoonvader, opa, overgrootvader, broer en vriend. Geen woord is toereikend om hetgeen je voor velen en de vereniging hebt gedaan. Je stond voor een ieder klaar, gevraagd of ongevraagd.

Wij wensen Nel, Peter, Mariëlle, Ronald en Mariella en familie sterkte en veel kracht toe om het gemis van Jan te verwerken. Uiteraard wensen wij ook Jan zijn (voetbal)vrienden, in het bijzonder Krijn, sterkte! Dat het verdriet mag worden verzacht door vele mooie herinneringen.

Memento Mori (Ome) Jan

Martien

1964 - Excelsior P. 5
Staande v.l.n.r.: Jaap Jonker, Joop Hollaar, Reijer van Wijk, Jan Meijboom, Jaap de Jong, Cor Koster, Cees ´t Hart.
Gehurkt v.l.n.r.: Jaap Molendijk, Henk van Wijk, Henk den Uijl, Joop Hollaar en Maarten Noordzij